

NIETZSCHE · SESSIÓ 61

Context, vitalisme, aforisme i genealogia

REFERÈNCIES DE LA SESSIÓ

Pàgines de teoria de la sessió: pp. 157-165 del Dossier Resum.

Font primària utilitzada: p. 162 del Dossier Resum.

Correspondència: DE CONNEXIÓ / INDIRECTA - el Dossier Resum no conté una font primària exacta per a tot el contingut de la sessió.

El context, l'aforisme i el mètode genealògic són explicats pel dossier, però la selecció primària comença amb Sobre veritat i mentida; s'utilitza el fragment més proper.

FONT PRIMÀRIA

Friedrich Nietzsche, textos seleccionats al Dossier Resum Fragment 1 · Dossier Resum, p. 162 (numeració interna) [1] [El coneixement filosòfic malgrat les seves pretensions transcendents no deixa de ser simplement un producte humà) En algun racó apartat de l'Univers rutilant, escampat en innombrables sistemes solars, hi va haver una vegada un astre en el qual animals intel·ligents van inventar el coneixement. Va ser el minut més altiu i mentider de la «història universal», però, al capdavant, només va ser un minut. Després de breus inspiracions de la natura, l'astre es va glaçar i els animals intel·ligents van haver de morir. Algú podria inventar una faula semblant, però, amb tot, no il·lustraria prou com és de llastimós, d'ombrívol i caduc, d'estèril i arbitrari l'estat en què es presenta l'intel·lecte humà dins de la natura. Hi va haver eternitats en que no existia, quan s'acabi tot per a ell, no haurà passat res, ja que per a aquest intel·lecte no hi ha cap missió ulterior que condueixi més enllà de la vida humana. No és sinó humà, i només el seu posseïdor i creador el pren tan patèticament com si en ell hi gressin les frontisses del món. Però, si poguéssim comunicar-nos amb la mosca, arribaríem a saber que també ella navega per l'aire posseïda d'aquest mateix pathos, i se sent el centre volant d'aquest món. Res no hi ha en la natura, per menyspreable i insignificant que sigui, que, al més petit buf d'aquell poder del coneixement, no s'infla immediatament com un bot, i de la mateixa manera que qualsevol bastaix de corda vol tenir el seu admirador, el més superb dels homes, el filòsof, està totalment convençut que, des de tot arreu, els ulls de l'Univers tenen telescòpicament posada la seva mirada en les seves obres i en els seus pensaments.

GUIA DE LECTURA DE LA SESSIÓ

1. Identifica el problema filosòfic concret que planteja el fragment.
2. Formula la tesi o idea central amb les teves paraules.
3. Explica els conceptes del fragment que coincideixen amb el contingut de la sessió.
4. Relaciona el fragment amb el conjunt de la filosofia de l'autor sense limitar-te a resumir-lo.